LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Han blæste ånde i dem og sagde: Modtag Helligånden!
Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt.

SYNDERNES FORLADELSE

Hvor syndernes forladelse er, dér er liv og salighed.

Nr. 7-8 Juli-August 2004 Årgang 54

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Bladet udkommer 6-8 gange årligt. Pris: 100 kr.; unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Redaktion
Vagn Lyrstrand (ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
Per Milgren
Postparken 58,2
2770 Kastrup

Abonnement
Søren R. Bech
Ringdams Kobbel 105, 7100 Vejle

Kasserer
Daniel Jensen
Banevolden 46,2
2500 Valby
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri

Udgivelse støttet af **Den Lutherske Arvs Fond**

Synden er blevet væk

Syndernes forladelse er tema for dette nummer.

"Vi tror på Helligånden, en hellig almindelig kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse..." Den lille Katekismus forklarer: "I denne kristne menighed forlader han daglig mig og alle troende al synd rigelig." - Det skrev Luther for 450 år siden. Han fandt hele det kristne budskab i de to ord: Syndernes forladelse. Derfor så han også nadveren som selve evangeliet med ordene: "Dette er mit blod, som udgydes for jer til syndernes forladelse." - Hvordan er det i dag?

Synden er blevet væk

- skriver Kristeligt Dagblad over en artikel 10/4. Det minder om profet-udsagnet: "Du kaster alle vore synder i havets dyb" (Mika 7,14). Det er evangeliet, som giver tro til at bede Gud om tilgivelse for synden mod ham. Og intet giver et menneske større værdi end at vedstå sin skyld overfor Gud og blive tilgivet af ham!

Men avisen fortsætter: "Moderne danskere beder ikke om tilgivelse for synd, men om hjælp i deres trængsler." Synd har ændret karakter fra at være et forhold til Gud til mere at være et forhold til én selv. Det hænger nok sammen med, at mennesket har skjult sig for den levende Gud for at samle sig om sig selv.

Hvad gør man uden Gud?

Da klager man ikke: "Jeg har syndet mod dig!" Men da klynker man: "Hvor synd for mig!" Og hvad skal man da med syndernes forladelse? Avisen skriver: "Kirkens påskebudskab om Jesu død på korset for at sone menneskers synd og opstandelsen påskemorgen har fået en overfladisk religiøs betydning, fordi moderne danskere har svært ved at forholde sig til begrebet synd."

Men Herren siger, at "der skal prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag" (Luk 24,47). - Og det er en god udfordring. For "hvor syndernes forladelse er, dér er liv og salighed."

Vagn Lyrstrand

Syndernes forladelse i 2004

Den evang.-luth. Frikirke afholdt søndag den 2. maj sit 149. årsmøde i Løsning under årstemaet: ***Syndernes forladelse: Hvor syndernes forladelse er, der er også liv og salighed.*** *- Nedenstående bringes uddrag af årsberetningen.*

Sammen hos Herren

Godt 140 mennesker har haft deres gang i vore menigheder i årets løb. De fleste medlemmer, og mange som trofaste gæster. Vi mødtes i kirken, fordi søndagen er hvile- og helligdag. Som kristne har vi brug for fællesskabet. Vi er syndere, der har brug for at erkende og vide, at vi er syndere! Og vi kan slet ikke leve uden den nåde og tilgivelse, som Gud giver os i evangeliet og sakramenterne. „Herre, jeg er kommet ind i dette dit hus for at høre ... og for at lære at sørge over mine synder og at tro i liv og død på Jesus." Sådan begyndte vi gudstjenesterne i årets løb. Og vi hilste på hinanden med ordene: „Herren være med jer! Og med din ånd!" Det gjorde vi i tillid til Herrens nærvær. Og vi fortsatte ofte med den lille salme: „Tilgiv os, Herre, tilgiv os. Hør vor bøn om nåde. Herre, tilgiv os."

Syndernes forladelse i lav kurs

Men er det nu også nødvendigt at lære at sørge *over* og at sørge *for* sine synder? Er Guds tilgivelse så afgørende for os? Havde de første kristne ret, når de satte syndernes forladelse i centrum i trosbekendelsens tredje artikel: „Vi tror på Helligånden, én hellig almindelig kirke, de helliges samfund, *syndernes forladelse*, kødets opstandelse og det evige liv." Når vi spørger, er det ikke så meget, fordi mennesker har problemer med tilgivelsen i dag. Den opfattes af mange som en rettighed, alle har krav på. Det, man i dag kan have det svært med, er nok snarere, at der tales om synd. For det *er* jo problematisk at tale om synd, skyld og skam. Nogle kan føle sig afvist. Og virker det ikke nedladende, når der tales konkret om synd og skyld? Prøv blot ved køkkenbordet til en ven eller ægtefælle! Derfor går man hurtigst muligt videre fra synden til tilgivelsen. Men tilgivelsen er der på den anden side ikke så meget at sige om, hvis ikke vi er virkelige syndere, og hvis ikke synden er kommet frem i lyset. Derfor bliver mange rastløse og utålmodige, når talen falder på syndernes forladelse. For hvad skal vi med syndernes forladelse?

Tre erstatninger

1. *I den situation vælger nogle åbenlyst at sætte noget andet i centrum i gudstjenesten, nemlig de behov, mennesker umiddelbart føler, at de har.* - På den måde kan kirken være aktuel og hjælpe mennesker med noget konkret, i stedet for at "nøjes" med at tilgive. Hjælp til et bedre parforhold og til at få et bedre helbred. Eller man sætter nådegaver, undergerninger og kirkevækst i centrum, eller man koncentrerer sig om socialt engagement. Alt sammen gode emner, som Jesus, profeterne og apostlene har sagt noget om. Men kan det erstatte syndernes forladelse?

2. *Andre vælger fortsat at tale om tilgivelse og Kristi offerdød; men de omtolker og nytolker.* - Evangeliet bliver da noget i retning af, at Gud tager vort parti, og at vi ikke er alene. Men man afviser, at Kristus døde i vort sted og blev ramt af Guds dom, så vi kan gå fri. For dette oprindelige evangelium hører jo sammen med, at synden er reel skyld overfor Gud, og at tilgivelsen er frelse fra Guds dom og vrede. Og sådan ønsker man hverken at se sig selv eller Gud.

3. *Den tredje mulighed er, at man helt vender kirken ryggen, fordi man ikke kan se, at det kristne budskab har nogen relevans i dag.* - Man finder det ikke rimeligt at lave kristendommen om og stadig kalde det for kristendom. Så hellere kalde det, hvad det er: ny-religiøsitet, buddhisme, New Age, og hvad det ellers hedder i dag.

Vi tror på syndernes forladelse

Heroverfor tror vi fortsat og uforandret på syndernes forladelse. For vi er overbeviste om, at synden er virkelig og findes i vore liv og dybt ind i kirken og i verden som helhed. Med vor synd pådrager vi os skyld overfor Gud. Vi behøver tilgivelse, for at blive friet fra Guds vrede, for at blive befriet fra skyld og skam her i tiden, for at blive salige og få evigt liv.

Det er vor glæde og trøst, at vi kan tro på syndernes forladelse, fordi Guds tilgivelse er centrum i det bibelske budskab. Guds Søn fik navnet Jesus, fordi han skulle frelse sit folk fra dets synder (Matt 1,21). Han kom for at kalde syndere (Matt 9,13). Han sagde, at evangeliet skulle prædikes for alle folkeslag til syndernes forladelse (Luk 24,46-47). Apostelen sammenfatter: *Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest, hvad jeg også selv har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne (1 Kor 15,1-3).*

Men alt er ikke gjort med, at vi fastslår det ved et årsmøde. Vi skal også holde fast ved denne bekendelse i menighedens forkyndelse og liv og rent personligt hver især. For at vi kan gøre det, har vi brug for 3 ting:

1) et klart mandat fra Gud, så vi tør det og gør det;

2) visdom og kundskab, så vi gøre det med det rette indhold;

3) og troens tillid, så vi tager hinanden med ind under evangeliet, hvor Gud møder os i sin nåde.

Tre mandater til at tilgive

1. Mandat og myndighed

Det er slet ikke let at prædike om synd og skyld. Det giver dårlige følelser. Og hvem kan tillade sig at prædike om synden, hvis de ikke selv er bedre? Derfor kan det kun gøres på Guds mandat og med Guds myndighed. Profeterne og apostlene taler konkret om skyld og synd. „Så siger Herren." Ikke fordi de er bedre end dem, de prædiker for, men fordi de ved, at dette budskab er sandt.

Vi skal alle lære at lytte og indbyde til, at der prædikes sådan ind i vores liv. *Forman hinanden så længe der er noget, der hedder „i dag", for at ingen af jer skal blive forhærdet ved syndens bedrag (Hebr 3,13).* Vi skal ud af vore private huler, hvor vi kan bilde os så meget forkert ind om os selv. Vi har brug for at være i en kirke, som er et rigtigt hjem, hvor der bliver sat grænser, og hvor bibelens sandheder forkyndes med mod og ydmyghed. Præsten skal lytte godt efter og høre det for sin egen del, så han ikke står i vejen, men er det talerør, menigheden har brug for.

Da får vi desto mere brug for at lytte til bibelens hovedsag: *Kristus døde for vores synder efter Skrifterne.* Også dette skal prædikes med myndighed. Vore præster skal gøre det! Nogle vil misbruge nåden til synd og ligegyldighed. Forkynd alligevel. Gør det betingelsesløst og på Kristi vegne. Og bevidn det!

Årsmødegudstjeneste i Løsning

Lad evangeliet fylde menigheden med tilgivelse og nåde. Dermed forsvinder skylden, og vi sættes i frihed.

2. Kundskab om tilgivelsen

Her er vi ved det andet: indholdet. Vi har brug for kundskab om synd og nåde, så lov og evangelium kan blive prædiket og troet ret af os.

Indholdet er først og fremmest JESUS. Hebræerbrevet siger det sådan: *Da vi har så stor en ypperstepræst ... så lad os holde fast ved bekendelsen (Hebr 4,14).* Lad os holde fast ved syndsbekendelsen på grund af Jesus. Og lad os holde fast ved Guds hellige lov og bede ham vise os, hvad det betyder, så vi ikke bliver dovne eller skinhellige, men lever af tilgivelsen og bruger den som en kraft til at gøre godt mod andre.

Hebræerbrevet opfordrer til, at vi *træder frem for nådens trone (Hebr 4,16).* Nådens trone nævnes som et bestemt sted. Den findes der, hvor evangeliet bliver prædiket, så vi kan høre og tage imod Guds nåde og tilgivelse; nådens trone er dér, hvor syndernes forladelse bliver tilsagt os personligt i dåb, nadver og skriftemål med vand, brød og vin og med håndspålæggelse. Det har vi brug for at vide og lære om. I modsat fald vil vi søge Gud helt andre steder og komme bort fra Kristus.

3. Finde nåde til hjælp i rette tid

Det tredje er troens tillid, så vi ikke bliver siddende i vores ligegyldighed eller i vores skyld, men følges ad i kirke og *finder nåde til hjælp i rette tid (Hebr 4,16).* Syndsbekendelse og tilgivelse er en sag, som ikke kan udsættes. Vi ved det fra vort forhold til hinanden. Personlige relationer går i stykker, hvis vi venter med at indrømme vor skyld, og hvis vi holder tilgivelsen tilbage. Sådan også i forhold til Gud. Vi lever i nådens tid. Lad os bruge denne kostbare tid!

Martin Luther siger i Den lille Katekismus: *Hvor syndernes forladelse er, dér er også liv og salighed.* Det kan virkelig erfares. Livet vokser frem, når vi bliver tilgivet. Samvittigheden bliver glad og fri. Vi kan ånde lettet op. Kristus sender os hen til hinanden med den tilgivelse, vi får af ham. Og da følger saligheden med. Ja, den er der allerede. For er vi tilgivet, da er det, som skiller mellem Gud og os, jo borte. Da ejer vi saligheden. Så enkelt og ligetil er det.

Syndernes forladelse frem over

Derfor må vi ønske for hinanden og for vor kirke, at vi må høre Guds ord om synd og tilgivelse prædiket med mod og myndighed ud fra de bibelske tekster. Da formes vi og vore menigheder, så tilgivelsen råder; da bliver menigheden igen og igen det hjem, vi behøver, det hjem som åbner sig for alle og drager mennesker ind. Da lærer vi Gud at kende ved tilgivelsen i Jesus Kristus. Da kommer tilgivelsen på førstepladsen. Da er det godt at gå i kirke, uanset hvor mange der ellers kommer. For Herren kommer med sandhed og nåde.

Leif G. Jensen

Tilgivelsens røst

Og han sagde til dem: "Således står der skrevet: Kristus skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag, og i hans navn skal der prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag." - Af prædiken over ***Lukas 24,46-53****.*

Men det virker ikke!

- vil nogen sige. Er der noget, der ikke tiltrækker folk, er det netop talen om synd og tilgivelse! Som et medlem, der gik, sagde: “Jeg holder ikke ud at høre om synd mere!” Tilgivelse er godt nok. Men talen om, at der er synd, der skal tilgives, er som -

en røst fra graven

Hør dig selv indbyde: "Kom i kirke, og få din synd forladt!" Kunne vi ikke meddele noget mere livsbekræftende? Noget der opliver, glæder og styrker selvværdet? En gudstjeneste, der lader os opleve, at Gud er en hjælper, som gør livet bedre og døden lettere? Og en indgangsbøn friet fra det tunge, at jeg kommet "for at lære at sørge over mine synder"? Hvorfor ikke bede om noget, som vi mærker, at vi selv og andre har brug for: “Herre, jeg er kommet for at lære at glæde mig over livet og mig selv og for at få nyt livsmod, så jeg kan gå glad fra kirke!”- Eller må vi ikke være glade?

Jo, da! Straks efter fortælles om disciplene, at *fyldt med glæde vendte de tilbage... og lovpriste Gud.* Og det var netop, da de havde fået besked om at prædike omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag. Og det var, da *han skiltes fra dem og blev båret op til himlen.* Da de ikke længere havde en sansebar erfaring af hans nærvær! De var heller ikke grebet af rastløshed over, hvordan de skulle udføre missionen; som man nu arrangerer store missionskonferencer med emner som: “Hvad virker? Hvad er muligt? Hvad tiltrækker?”

Da apostlene fik denne opgave og dette budskab, fortælles blot, at de tilbad Jesus som deres Herre og Gud._ Ellers foretog de sig ikke andet end at prise Gud og vente! - Havde de da ingen synd? Jo da! Det var de blevet mindet smerteligt om ved korset, hvor de alle havde svigtet. Hemmeligheden var måske, at de ikke hørte budskabet om omvendelse og syndsforladelse som en røst fra graven, men lige mod-sat som -

en røst fra Himlen

Mon ikke vi forstår deres glæde, når vi tænker på, hvad det var, de så? *Han løftede sine hænder og vel-*

signede dem. Altså de hænder, han hang i på korset, netop da de svigtede. Han, som havde mødt dem med kærlighed, tilgivelse og nåde fra Gud. Og så havde de overgivet kærligheden til døden for at hytte deres eget skind!

Men i lys af korset hørte de Skriftens ord påny: At Kristus skulle gennembores for vore overtrædelser og knuses vor for brøde. At Herren lod vores skyld ramme ham, så straffen kom over ham. (Es 53). Som et offerlam var han blevet slagtet til soning af Guds vrede. Og han var død og begravet, fordi syndens løn er død. Derfor er talen om synd så uudholdelig. Fordi den fører os ind under Guds dom og vrede, som vi ser det ved Jesu kors!

Men nu var han altså også opstået *på den tredje dag*. I 40 dage havde han vist sig som levende. Igen og igen havde han henvist til naglegabene: "Se på mine hænder.... Føl på mig og se; en ånd har ikke kød og knogler, som jeg har" (Luk 24,38). Og de var blevet omvendt til tro på, at det sidste ord om synden ikke fører til dom og grav, men er et budskab om frikendelse som -

en røst *til* Himlen

Det var med hænder gennemboret af straffen over deres synd, de så ham gå ind i Guds evighed. Et vidnesbyrd om, at ingen synder kan skille et menneske fra Gud, men at der i kraft af Jesus er tilgivelse for al synd. Nu skulle disse 11 som deres himmelske Herres befuldmægtigede vidner ved dette budskab at virke omvendelse til syndsforladelse. En apostel siger: "Så er vi altså udsendinge i Kristi sted, idet Gud så at sige formaner gennem os. Vi beder på Kristi vegne: Lad jer forlige med Gud. Ham, der ikke kendte til synd, har han gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham" (2 Kor 5,20-21).

Hvad de oplever under hans velsignende hænder, er som en ordination. De får mandat til at handle på Herrens vegne og i hans navn. På det mandat kan præsten på Guds og sit embeds vegne tilsige syndernes forladelse. En apostel skriver: "Han viste dem sine hænder... blæste ånde i dem og sagde: "Modtag Helligånden! Forlader I nogen, deres synder, er de dem forladt" (Joh 20,20-23). Og derfor beder vi om, at vi må lære at sørge for vores synder, så vi kan få dem forladt!

Med Kristi himmelfart er vores synders forladelse en virkelighed i den allesteds nærværende Gud, som ser og kalder alle til regnskab. Og fra Guds Himmel deles den ud til alle folk ved det embede, som Herren indstifter med sine apostle. "For ved ord og sakramenter som midler gives Helligånden, der virker troen i dem, der hører, at de tages til nåde" og at synderne tilgives "for Kristi skyld". (Den augsburgske Bekendelse, art. 5).

Herren virker det!

Det er, hvad der skal til *for alle folkeslag*. Og når vidnerne har bragt budskabet, virker Herren. *Amen.* *Vagn Lyrstrand*

Sommerlekture

Sommertid er rejsetid. Vi klipper en andagt fra Lungen med temaet:

At rejse

Hvis Gud er med mig og bevarer mig på denne rejse og giver mig føde og klæder, og hvis jeg vender tilbage til min fars hus i god behold, så skal Herren være min Gud. (1 Mos 28,20).

"At rejse er at leve" var der engang en, der sagde. Vi må jo alle erkende, at det "at rejse" nu engang er en dejlig ting. Men hvad er det så lige, der er fedt ved at rejse? Man oplever andre kulturer, man ser andre landskaber, man møder spændende mennesker, man smager en masse anderledes mad, og hvis man har en rejselesager, kommer man tættere på vedkommende.

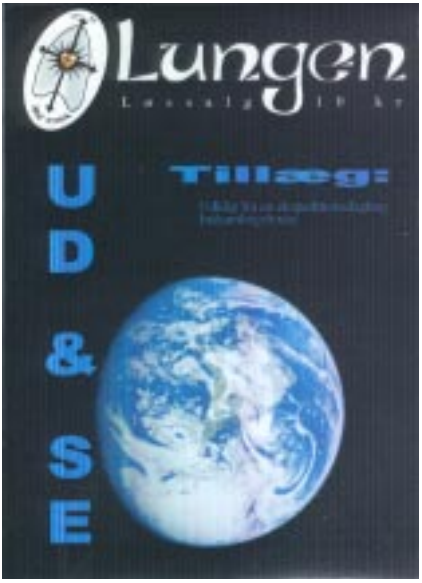

Lungen udgives af unge i Den evang.-luth. Frikirke. Rekvireres hos redaktionen.

Man er simpelthen væk fra den gængse hverdag, og alt det som ligner den. Men samtidig gør disse indtryk også det ved én, at man ser sit liv derhjemme fra en anden vinkel; nemlig udefra. Og det har de fleste brug for.

For man ser, hvad der virkelig betyder noget for én; man værdsætter sin familie, sine venner osv. på en fornyet måde. Når man fornemmer den fysiske afstand, bliver man istand til at distancere sig fra hverdagens ligegyldige brokkerier.

Jeg tror, at personen bag "At rejse er at leve" (H.C.Andersen iøvrigt) netop har ment, at ved at være ude ser man, hvor meget livet og det sted, hvor man har slået sine rødder, betyder for én. Og således får man følelsen af, at man virkelig *lever,* og da får hverdagen mening igen.

Jeg synes også, sætningen giver endnu mere mening, når man tænker på en bestemt rejse. **Nemlig rejsen ind i Bibelen, hvor Gud den Almægtige findes.** Så får jeg den ægte sandhed om, at jeg lever, selvom jeg skal dø.

Rejsen igennem Guds ord giver mig fornyet kraft til at være Jesu discipel for Ham og for dem, jeg møder på min vej. Og denne rejse ophører aldrig; jeg kan tage en lille udflugt hver dag.

Om jeg så er i kibbutz i Israel, spiser vandige blåmuslinger i Chile, kigger på palmetræer fra en hængekøje i Thailand, spiser fisk i Tokyo, nyder Færøernes smukke rolige landskaber, spiller casino i Las Vegas, ræser ned ad Alpernes sneklædte rygge eller sidder i et telt på Als, så ved jeg, at Herren altid er min Skaber og er med mig lige til den sidste solnedgang.

Sanne Emme

Bibellæsning i sommer

Juli

For den, der gør Guds vilje, er min bror og søster og mor. (Mark 3,35)

1 To Matt 5,1-16: Han tog til orde og lærte
2 Fr Matt 5,17-48: Men jeg siger jer
3 L Matt 6,1-18: Almisse, bøn og faste
4 S **4. e. trinitatis** Matt 5,43-48: *Hvis I kun elsker dem, der elsker jer ...*
5 M Matt 6,19-34: Mammon eller Gud
6 Ti Matt 7,1-13: Døm ikke
7 O Matt 7,14-29: Falske profeter og Jesus
8 To Matt 8,1-17: Han tog vore lidelser
9 F Matt 8,18-34: Efterfølgelse
10 L Matt 9,1-17: En sådan myndighed
11 S **5. e. trinitatis** Matt 16,13-26: *Men I, hvem siger I, at jeg er?*
12 M Matt 9,18-26: Jesus og to døtre
13 Ti Matt 9,27-34: Forbarm dig over os
14 O Matt 9,36-10,15: Bed om arbejdere
15 To Matt 10,16-42: Jeres Faders Ånd
16 F Matt 11,1-19: Kristi gerninger
17 L Matt 11,20-30: Dom eller hvile
18 S **6. e. trinitatis** Matt.19,16-26: *Det er vanskeligt for en rig*
19 M Matt 12,1-21: Barmhjertighed
20 Ti Matt 12,22-37: Satan og Guds Ånd
21 O Matt 12,38-50: Min bror, søster og mor
22 To ApG 8,1-25: En stor forfølgelse
23 F ApG 8,26-40: Filip gik
24 L ApG 9,1-31: Broder Saul!'
25 S **7. e. trinitatis** Matt 10,24-31: *Frygt ikke for dem, der slår legemet ihjel*
26 M ApG 9,32-43: En kvindelig discipel
27 Ti ApG 10,1-23: Brødrene tog med
28 O ApG 10,24-48: Nu forstår jeg
29 To ApG 11,1-18: Omvendelsen til livet
30 F ApG 11,19-30: Kristne
31 L ApG 12,1-25: Guds ords fremgang

August

Jeg tror, hjælp min vantro! (Mark 9,24)

1 S **8. e. trinitatis** Matt 7,22-29: *Enhver, som hører disse ord og handler efter dem*
2 M Mark 9,1-29: Jeg tror, hjælp min vantro
3 Ti Joh 5,1-18: Hvem var den mand?
4 O Joh 5,19-30: De, som hører hans røst
5 To Joh 5,31-47: Ære fra hvem?
6 F Joh 6,1-15: Få folk til at sætte sig
7 L Joh 6,16-21: Det er mig, frygt ikke!
8 S **9. e. trinitatis** Luk 12,32-48: *Frygt ikke, du lille hjord!*
9 M Joh 6,22-40: Liv til verden
10 Ti Joh 6,41-59: Leve i kraft af Jesus
11 O Joh 6,60-71: Hvem skal vi gå til?
12 To Joh 7,1-36: Min lære er fra Gud
13 F Joh 7,36-53: Se efter i Skriften
14 L Joh 8,1-11: Hvor blev de af?
15 S **10. e. trinitatis** Matt 11,16-24: *Hvad ligner denne slægt?*
16 M Joh 8,12-30: Jeg er verdens lys
17 Ti Joh 8,31-47: Lære sandheden at kende
18 O Joh 8,48-59: Holder fast ved hans ord
19 To Joh 9,1-23: Jeg er verdens lys
20 F Joh 9,24-41: Er vi måske blinde?
21 L Joh 10,1-21: Jeg kender mine får
22 S **11. e. trinitatis** Luk 7,36-50: *Hendes mange synder er tilgivet*
23 M Joh 10,22-42: De følger mig
24 Ti Joh 11,1-27: Den, du elsker
25 O Joh 11,28-44: Se, hvor han elskede ham
26 To Joh 11,45-57: Jesus skulle dø for folket
27 F Joh 12,1-11: Salvningen i Betania
28 L Joh 12,12-36: Konge og korn
29 S **12. e. trinitatis** Matt 12,31-42: *Menneskesønnen i en ond og utro slægt*
30 M Joh 12,37-50: Dom og frelse
31 Ti Joh 20,24-31: Vær ikke vantro

Familie i juli

***Månedsord**: For den, der gør Guds vilje, er min bror og søster og mor.*

Igennem *juli* måned vil dette ord fra Jesus følge med os. Tænk, at være hans bror, søster og mor. Hvad ligger der ikke i disse tre navne! Et nært forhold, tillid, og tryghed, fordi vi kan regne med omsorg, hjælp og beskyttelse fra ham.

Sammenhængen, Jesus sagde dette i, viser os mennesker forsamlet hos Jesus for at lytte til hans undervisning og få hjælp. I den situation kom hans mor og brødre, *og de sendte nogle ind til ham for at hente ham, men selv blev de stående udenfor.*

Noget tyder på, at Jesu mor og søskende ønskede at bremse ham i det, han var i gang med. Sådan kan de, der synes at stå Jesus nær, være ham fjernest.

Jesu familie er dem, der gør Guds vilje. At gøre Guds vilje hænger sammen med at komme tæt på Jesus og være med i den skare, som omgiver ham, når han hjælper og prædiker. De gør Guds vilje. For Gud vilje er først og fremmest, at vi omvendes og kommer til erkendelse af sandheden. Guds vilje er, at vi bliver hans børn. Og han får sin vilje med os, når vi er hos Jesus.

Her modtager vi hans nåde. Og her vejledes vi til at tjene Gud og vor næste - ***i juli.***

Hjælp i august

Månedsord:
Jeg tror, hjælp min vantro!

Det er en far, der beder til Jesus for sin søn. Tror han, eller tror han ikke? Spørgsmålet kan snart blive aktuelt for os. Tror jeg, eller tror jeg ikke?

Faderen var kommet til Jesus med sin syge og besatte søn. Men Jesus var ikke til stede, og han måtte i stedet nøjes med Jesu disciple. De havde forsøgt at uddrive den onde ånd. Og nu stod både faderen og disciplene hjælpeløse og modløse.

Sådan kan vi også have det i august. Ferien er slut. Du står overfor et nyt semester, det gamle arbejde, den samme ensomhed og de samme problemer i familie og menighed. Du ser dig om. Hvem kan hjælpe dig og dine i august? Og du mærker, at vantroen presser sig på indefra.

Da er det en gave at høre om, hvad denne far sagde og gjorde. Han bad til Jesus. Han fortalte, hvad han følte, og hvordan han tænkte.

Troede han? Ja, for at tro er at komme til Jesus! Og han kom. Var han vantro? Ja, der var i ham rigeligt med vantro og modløshed til at vende ryggen til Jesus og hans elendige menighed. Men han bad. Og Jesus hjalp.

"Hvorfor kunne vi ikke?" spurgte disciplene bagefter. Og Jesus svarer: "Den slags sker kun ved bøn." Bøn til hvem? Bøn til Gud. Bøn til Jesus. Giv ikke op! Bed - ***i august.***

LGJ

LÆS MIKAS BOG

OG LÆR, HVORDAN

GUD TILGIVER

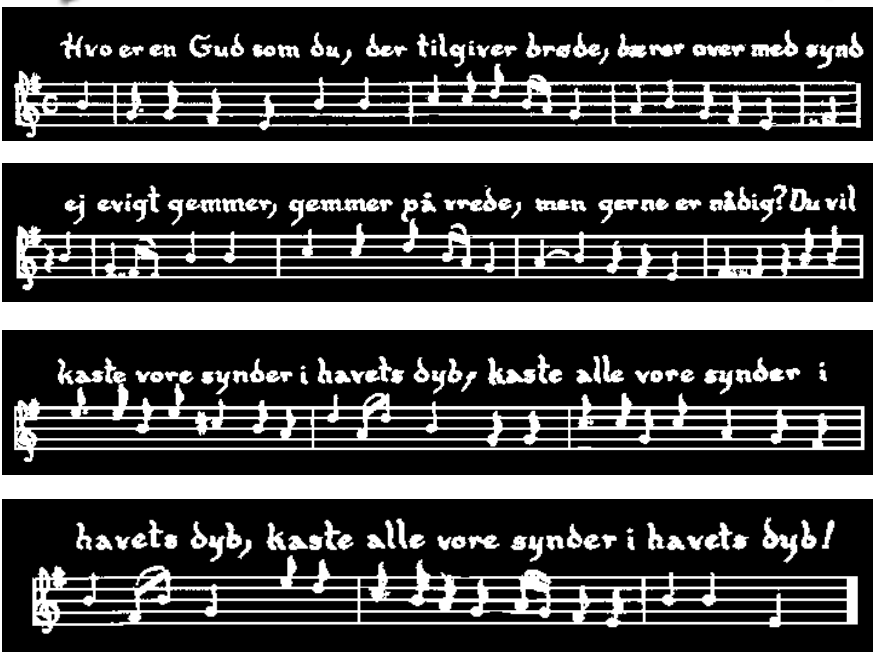

MIKAS BOG 7,18-19

ARR. FINN EWALD - BIBELKOR - CREDO FORLAG

LUTHERSK SOMMERFERIE LANGELAND 3.-8. JULI

Synd og konfirmation 2004

Den første pinsedag vidnede apostlene om den korsfæstede og opstandne Jesus. Helligånden stak tilhørerne i hjertet, så de spurgte: "Hvad skal vi gøre?" Peter svarede: "Omvend jer og lad jer døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse;" og "de holdt fast ved apostlenes lære." (ApG 2,37-42). Og det er sigtet med konfirmationsundervisningen. Men hvordan er det i praksis? - Herom skriver dr. theol. Helge Haystrup skarpt i Kristeligt Dagblad 26. maj bla:

Konfirmationens forfald

Som tiden gik, lod man ikke blot kirkens ordning, men også selve den kirkelige forkyndelses indhold bestemme udefra. Præsterne ville jo så gerne være populære. Og man undgik i sin prædiken enhver hentydning til synd og ufortjent nåde, til fortabelse og forbarmelse for Kristi skyld.

Det gav sig også udslag i konfirmationsforberedelsen, hvor tiden gik med leg og med at "aktivere" de unge i stedet for at give dem seriøs indlæring i kristendom. Hvad er der galt med udenadslæren af salmevers og katekismen? Fodboldhold og medlemmer af metalbands er det jo et "must" at kende alt om.

Snedigt lod man kirke og kristendom skifte karakter, ja, udvandede det hele i en sådan grad, at man i dag kan gå fra kirke til kirke uden at møde andet end de nye ukristelige vrøvlesalmer... uden at blive konfronteret med Guds lovs dom og nådens oprejsning af os syndere. Gemytlig underholdning har afløst evangelisk-luthersk, bibelsk forkyndelse. Denne var ængsteligt skubbet til side for ikke at støde nogen.

Provsten ved Kbhv.s domkirke henviser glad til, at konfirmationen for mange er et spørgsmål om personlig stillingtagen. Samtidig forsikrer hans konfirmander dog, at "de ikke går vildt meget op i religion", men at de føler sig trygge ved at have Gud inde i sig selv og vide, at han altid vil sørge for os og være på vor side uanset, hvad vi ellers siger og gør. "Det er en rar tanke" siger Ninna.

Man ser heraf, at Luthers lille katekimus i hvert fald ikke kan være lagt til grund for undervisningen. - Det er som om, det alene er Gud, der lader sig spænde for vor vogn og bekræfter os. Dermed er konfirmationen også blevet godt og grundigt udvandet! I dag lyder der ikke længere noget ja fra børnene. Ingen forpligtende håndslag. Det hele synes at være endt i et gave- og tøjorgie - tilsat lidt kristelig snak om, hvad Gud skylder *os*.

Kristendommens sandhed og eneste rette målestok er Den Hellige Skrift og dens budskab om at frygte, og elske og adlyde Gud. *Ref. VL*

Mere om konfirmation side 18-19

Tilgivelsens magt

Ved kirkens årsmøde deltog lektor dr. theol. Georg S. Adamsen, Århus med beretning fra deltagelse i en teologisk konference i Tyskland indbudt af vor kirke. Georg Adamsen bragte også et indlæg om tilgivelsens magt i tilknytning til ***Joh 20,19-23****, hvor Jesus siger: "Modtag Helligånden! Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt." - Vi gengiver i uddrag.*

Embedet og troen

Én af de store forskelle på en luthersk og en ikke-luthersk forståelse af evangeliet er det embede, som præsterne har. Ja, uden det embede er det slet ikke muligt at være kirke. Kirken er nemlig i egentlig forstand ”de helliges forsamling, hvori evangeliet forkyndes rent og sakramenterne forvaltes ret” (Den augsburgske Bekendelse, art. 7). Kristus har indstiftet dette embede og befalet, at dem, der tjener i det, skal forlade synder på Guds vegne. For Kristi skyld retfærdiggør Gud dem, der tror, at de tages til nåde for Kristi skyld. Og for at vi skal nå til denne tro, indstiftede Gud et embede til at forkynde evangeliet og række sakramenterne. Det er sådan, Gud virker troen.

Syndernes forladelse

Luther udtrykker det på smukkeste vis:

"Om syndernes forladelse har vi to ting at sige. Den ene er hvorledes den er købt og etableret, den anden er hvorledes den bliver uddelt og givet os. At den blev købt var det, Kristus gjorde på korset, det er sandt nok, men han uddelte eller gav den ikke på korset. I nadveren eller sakramentet købte han den ikke, men dér delte han den ud og gav den selv gennem ordet, sådan som det sker i evangeliet, når det bliver forkyndt. Erhvervelsen skete én gang for alle på korset, uddelingen derimod sker mange gange, både før og efter, fra verdens begyndelse og lige til enden. For siden han først havde besluttet at købe den en gang for alle, var det akkurat det samme, om han gennem sit ord delte den ud før eller efter. ...

Dersom jeg nu vil have min synd tilgivet, må jeg ikke løbe af sted til korset, for der finder jeg endnu ikke syndsforladelsen uddelt. Jeg skal heller ikke holde mig til det at mindes og erkende Kristi lidelse ... for i det finder jeg den heller ikke. Nej, til sakramentet [nadveren] eller evangeliet må jeg; dér finder jeg ordet, som uddeler, skænker, frembyder og giver mig den tilgivelse, som blev købt på korset."*(Citeret fordansket efter den norske "Martin Luthers Verker")*

Gud bygger sin kirke

Til at udføre denne tjeneste i Kristi sted og på hans vegne har Gud indstiftet lære- og hyrde-embedet. Dette embede er vigtigt, fordi det skal tjene os med det evangelium i ordet og sakramenterne, der gør, at vi kan få syndernes forladelse og få vished om at have fået syndernes forladelse.

Det er vigtigt, fordi det er derigennem, Gud bygger sin kirke. Hvad enten det drejer sig om at drive mission og grundlægge en ny kirke, eller det drejer sig om en kirke, der ikke længere er helt ung, så er centrum altid forkyndelsen af evangeliet til trøst for dem, der har dårlig samvittighed. ...

De troendes vidnesbyrd

Men afskaffer dette ikke det kristne vidnesbyrd? Tværtimod.

For det første kan vi vidne om, hvad Gud har gjort for os gennem nådemidlerne, som de forvaltes af det embede, Gud har indstiftet: Han hjælper os med den dårlige samvittighed. Det er værd at tænke over i en tid, hvor flere og flere bliver alvorligt syge på sjælen af dårlig samvittighed.

For det andet sættes vi ved dette evangelium i frihed til at tjene... Her er der nok at tage fat på i familien, på arbejdet og for samfundet. Konkrete anvisninger kan findes i Luthers lille katekismus. Gud vil, at vi skal tjene vores næste i dagligdagen. Det er gode gerninger, som Gud har påbudt.

I kirkerne skal præster tjene på fuld tid. Vi andre skal tjene Gud i hverdagslivet. Sådan er Guds vilje!

Ref. VL

Tilgivelsens tjeneste

1.
O Jesus, præst i evighed!
her lader du det kende,
hvorfor dig Gud af Himlen ned
til jorden ville sende,
at syndere du kunne med
din Fader vel forlige
og lade dem få del og sted
i ærens evig' rige.

2.
Som Faderen har dig udsendt
og salvet uden måde
med Ånd og kraft, som er bekendt
så vil du og i nåde
ved Ånd og kraft med alle stå,
som dine bud skal være
og om i hele verden gå
dit salig' ord at lære.

3.
Du ånder, og din gode Ånd
du derved dem indgyder,
så de får magt mod syndens bånd
og vantros onde lyder,
at løse dem, som vil i bod
og tro til Gud sig vende,
men binde dem, som står imod,
i død og dom at ende.

4.
O Jesus, giv mig nåde til
det embede at ære,
som selv så højt du hædre vil,
at jeg dit ord og lære
ej blæser hen i vejr og vind,
så jeg forstokket bliver,
og i mit flintehårde sind
til døden bunden bliver!

Thomas Kingo

Gratiakirken fylder 20 år

20 år er ingen alder for et kirkesamfund, som næste år holder 150 års jubilæum. Men 20 år mange i et menneskeliv. Tænk bare på, hvor meget der sker fra èns fødsel, og til man bliver 20 år. Så stor en udviklingsproces har der nu alligevel ikke været i Gratiamenighedens liv, men meget er sket.

Den 6. juli 1984 stiftede 9 voksne en evangelisk luthersk frimenighed og kaldte pastor Leif G. Jensen som menighedens præst og sjælesørger. Vi navngav menigheden GRATIA, fordi vi vidste om os selv, at vi var syndere, som *alene* ved GUDS NÅDE også kunne betegne os som *frelste* syndere.

Den første tid holdt vi vore gudstjenester i private hjem, men i 1985 lejede vi nogle små kælderlokaler på Sdr. Ringgade. Det blev vores første rigtige kirkerum. Det var småt, også for småt, men vi var glade - også for de mange gæster, der kom og var med til gudstjeneste.

I 1990 var vi blevet til 21 medlemmer, og med støtte fra søstermenigheder lejede vi vore nuværende lokaler i Bissensgade. I dag er vi 33 medlemmer og har købt en byggegrund i Århus Nord og vil ved Guds hjælp bygge egen kirkebygning. Det har ikke været let at nå hertil. Der har været mange skiftende tider i de 20 år. Der har været en tid hvor vi græd, en tid hvor vi lo, en tid hvor vi arbejdede og en tid hvor vi sov, en tid med formaning, en tid med opmuntring, en tid hvor nye medlemmer kom til, en tid hvor gamle medlemmer forlod os. Men lige meget hvad for en tid man kan komme i tanke om at nævne, så har der altid været tid til at forkynde evangeliet i al sin befriende sandhed og nåde.

STIFTELSESDOKUMENT

Undertegnede lutheranere er ført sammen ved Guds nåde.

Vi bekender enigt, at de kanoniske bøger i Gamle og Nye Testamente er Guds ord. Og vi tror, at den evangelisk-lutherske kirkes bekendelsesskrifter er i overensstemmelse med Guds ord.

For at evangeliet kan blive forkyndt rent og klart hos os, og for at sakramenterne kan blive forvaltet efter vor Herres Jesu Kristi indstiftelse, stifter vi hermed en evangelisk luthersk menighed i kirkefællesskab med Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark.

Vi forpligter på dette kirkesamfunds forfatning af 1967.

Menighedens navn er Gratia Evangelisk-Lutherske Menighed.

Århus den 6. juli 1984.

Anders Henriksen, Lea Henriksen, Lis Christensen, Hans K. Henriksen, Jens Bendix Jensen, Katinka Henriksen, Jens Kristian Henriksen, Jens Nex.

Bissensgade 1990-2004

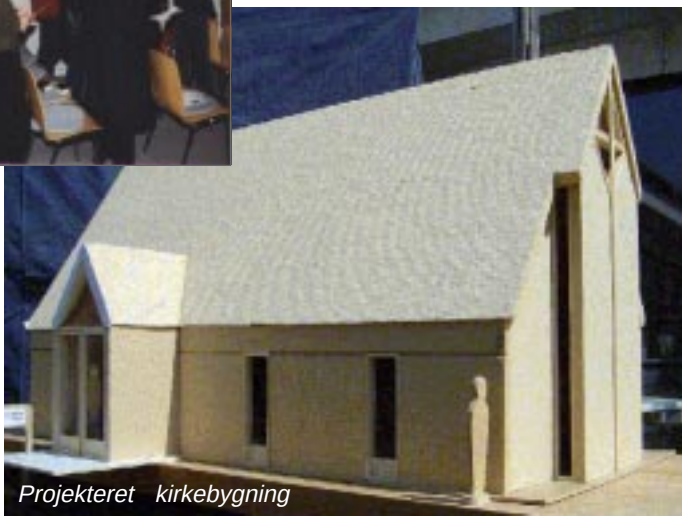

Projekteret kirkebygning

Når vi for 20 år siden overhovedet turde stifte så lille en menighed, var det, fordi vi fandt det livsnødvendigt at kunne leve i en menighed hvor vi vidste, at falske lærdomme, lige meget hvor ufarlige de end kunne se ud, ikke ville komme ind - hverken ad fordøren eller bagdøren - og stjæle evangeliets sandhed fra os og efterlade os i armod og elendighed. Hvis vi mister evangeliet, mister vi alt. Vi hverken kan eller skal rose os selv, men vi kan rose os af Jesus Kristus, fordi Han har givet os liv og salighed i dåben og nadveren og ordets forkyndelse.

Vi er ikke en menighed, der er kendt i den store offentlighed, men vi er kendt af Kristus, og hvad kan man så ønske sig mere. Det skulle da lige være, at flere af de ca. 500 personer, som har gæstet os igennem årene, var blevet medlemmer. Men det er desværre ikke så mange, der kan se vigtigheden af at holde en evangelisk luthersk gudstjeneste og at være med i en evangelisk luthersk fri kirke. Men nogle så det og blev hos os, ikke ”bare” som trofaste gæster, men som trofaste medlemmer.

Vi håber og beder om, at menigheden må fortsætte at vokse både i det indre og ydre. Salmesangen lyder unægteligt smukkere og højere i dag end for 20 år siden. Og selv om præsten er falmet i toppen, så er hverken hans prædikener eller hans iver efter at forkynde evangeliet på nogen måder falmet.

Tak for støtte og fællesskabet i Den evangelisk-lutherske Frikirke.

Velkommen til gudstjeneste - og kirkekaffe! *Anders Henriksen*

Katekismussalme

1.
Gud, jeg tror du skabte mig,
ville netop mit liv.
Gav mig sjæl og legeme,
alt hvad jeg behøver.
Hver dag må jeg leve i
din guddom'lig' kærlighed
Det er både vist og sandt.

2.
Jesus Kristus, Gud og mand!
vil min Herre være.
Ved sin lidelse og død
gjorde for mig bod,
for at jeg skal være hans
nu og i al evighed.
Det er både vist og sandt.

3.
Jeg kan ikke selv forstå
eller tro på Jesus.
Helligånden kalder ved
evangeliets tale,
helliger, bevarer mig
i den kristne menighed.
Det er både vist og sandt.

4.
I min dåb blev alt det mit,
som Guds ord forkynder:
syndernes forladelse,
evigt liv og glæde.
Genfødt ved den Helligånd
får jeg Livet af Guds hånd.
Det er både vist og sandt.

5.
Nadv'ren, Kristi kød og blod,
under brød og vinen,
udgydt til forladelse
netop for al synden.
Og hvor synden er forladt,
er der liv og salighed.
Det er både vist og sandt.

Tekst: Lis Lyrstrand - Mel.: Willy Egmose

Jeg tror på Gud Fader, den almægtige, himlens og jordens skaber.

Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til Helvede, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til Himmels, siddende ved Gud Faders den Almægtiges højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Jeg tror på Helligånden, en hellig almindelig kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og et evigt liv.

Konfirmationer

Jesus siger: *Gå hen og gør alle folkeslag til mine disciple, idet I døber dem i faderens og Sønnens og Helligåndens navn og idet I lærer dem at holde alt det, jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende!*

Med disse ord har Jesus givet os store løfter og forpligtet os til at missionere. Og det, vi skal gøre i verden, skal vi ikke mindst gøre i vor egen midte og for vore egne børn: døbe dem og oplære dem i troen som Jesu disciple. Konfirmationen er et vidnesbyrd herom.
Tre drenge, årgang 1990 blev konfirmeret i Århus og Løsning i maj måned.

Mikkel Bendix Jensen, søn af Birthe og Jens Bendix Jensen. Mikkel blev konfirmeret Kristi Himmelfartsdag 20. maj i Gratiakirken.

Bibelord: *For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv (Joh 3,16).*

David Walther Strand, søn af Kirstina og Jan Strand. David blev konfirmeret 6. søndag e. påske 23. maj i Løsning lutherske Frikirke.

Bibelord: *Herren er mit lys og min frelse, hvem skal jeg da frygte? Herren er værn for mit liv, hvem skal jeg da være bange for? (Sl 27,1).*

Tobias Jensen, søn af Lis og Leif G. Jensen. Tobias blev konfirmeret sammen med David 6. søndag e. påske 23. maj i Løsning lutherske Frikirke.

Bibelord: *Jeg er verdens lys. Den, som følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys (Joh 8,12).*

Til lykke og Guds velsignelse! *LGJ*

Kirkebidrag

Større skattefrag for gaver
Folketinget vedtog i juni måned at forhøje det beløb, der kan trækkes fra i skat ved gaver til humanitære og kirkelige formål.

Det er fradraget i henhold til ligningslovens paragraf 8A - den såkaldte "5.500-kroners regel" - der hæves.

I stedet for 5.000 kroner vil det fra 2005 være muligt at trække 6.500 kroner fra på selvangivelsen.

Samtidig vedtog Folketinget, at dette beløb skal reguleres hvert år i henhold til personskatteloven. Det betyder, at beløbet forventes at stige med ca. 200 kroner om året.

(Kilde: "Tro og Mission" 11/6/2004).

Samtidig kan mange glæde sig over nye skattekort, som staten udsendte i maj måned. De giver mulighed for at give mere til arbejdet i Guds rige. LGJ

Red. takker for modtagne abonnements-bidrag og gaver til bladet. *VL*

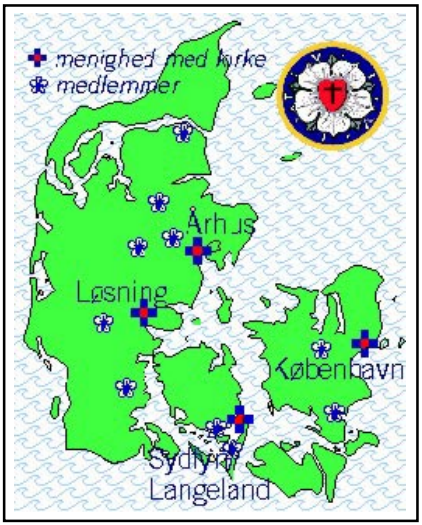

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Postparken 58,2, 2770 Kastrup

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

Søndag 4. juli ingen (Se Lohals)
Søndag 11. juli kl. 10 m. m. nadver
Søndag 18. juli kl. 10 m. læsepr.
Søndag 25. juli kl. 10 m. læsepr.
Søndag 1. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 8. aug. kl. 16.30
Søndag 15. aug. kl. 10 m. læsepr.
Søndag 22. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 29. aug. kl. 16
Søndag 5. sep. kl. 10 Høst m.nadver
Søndag 12. sep. kl. 10 m. nadver

Langeland, Lohals Kirke, Østergade 32

Søndag 4. juli kl. 10. *Festgudstjeneste i forb. med Luthersk Sommerferie på Humble Efterskole. Prædikant Ed. Brockwell, Plymuth, England.*
Søndag 11. juli ingen
Søndag 18. juli ingen
Søndag 25. juli ingen
Søndag 1. aug. kl. 16
Søndag 8. aug. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 15. aug. kl. ingen
Søndag 22. aug. kl. 16
Søndag 29. aug. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 5. sep. kl. 16 Høstgudstj.
Søndag 12. sep. kl. 16

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

Søndag 4. juli ingen (Se Lohals)
Søndag 11. juli kl. 10 m. nadver
Søndag 18. juli ingen
Søndag 25. juli ingen
Søndag 1. aug. ingen
Søndag 8. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 15. aug. kl. 14
Søndag 22. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 29. aug. kl. 14
Søndag 5. sep. kl. 10 m. nadver
Søndag 12. sep. kl. 14

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14

Søndag 4. juli ingen (Se Lohals)
Søndag 11. juli kl. 16 m. nadver
Søndag 18. juli ingen
Søndag 25. juli ingen
Søndag 1. aug. kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 8. aug. kl. 16 m. nadver
Søndag 15. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 22. aug. kl. 16
Søndag 29. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 5. sep. kl. 16 m. nadver
Søndag 12. sep. kl. 10 m. nadver

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447